

1 студзеня — 70 гадоў з дня нараджэння **Вольгі Міхайлаўны Іпатавай** (1945, г.п. Мір Карэліцкага р-на), пісьменніцы.

8 студзеня — 70 гадоў з дня нараджэння **Пятра Адамавіча Гуда** (н. 8.1.1945, Менск), этнографа, фальклорыста, рэжысёра, сцэнарыста, педагога, кандыдата гістарычных навук, прафесара.

10 студзеня — 75 гадоў з дня нараджэння **Яраслава Клімуця**, крытыка, літаратуразнаўца.

15 студзеня — 30 гадоў таму (1985 г.) у Гародні адкрыты Рэспубліканскі музей атэізму і гісторыи рэлігіі (з 1989 г. — Беларускі музей гісторыі рэлігіі).

15 студзеня — 75 гадоў таму (1940 г.) на тэрыторыі Заходняй Беларусі ўтвораны 101 раён, сформаваны савецкія органы ўлады.

16 студзеня — 110 гадоў з дня нараджэння **А.В. Пальчэўскага** (1905-1979), празаіка, паэта, драматурга, перакладчыка.

20 студзеня — 110 гадоў з дня нараджэння **Яна Пятроўскага** (1905 - 2002), беларускага перакладчыка, празаіка, мемуарыста, выдаўца.

20 студзеня — 100 гадоў з дня нараджэння **Гайду́чыка Сяргея Міронавіча** (1915 - 1984), беларускага мовазнаўца-германіста.

21 студзеня — 175 гадоў з дня нараджэння **С.В. Лякоўскага** (1840-?), удзельніка паўстання 1863-64 гг.

22 студзеня — 125 гадоў з дня нараджэння **Пётры Простага** (сапр. Бобіч Ільдэфонс, 1890-1944), беларускага празаіка, драматурга, публіцыста, перакладчыка.

24 студзеня — 130 гадоў з дня нараджэння **Юрыя Вікторавіча Тарыча** (сапр. Аляксееў, 1885, г. Палацк - 21.02.1967), засновальніка беларускай мастацкай кінематаграфіі, рэжысёра, сцэнарыста.

25 студзеня — 60 гадоў з дня нараджэння **Аляксандра Іванавіча Лакоткі** (1955, в. Кузьмічы Дзязглавскага р-на), доктара гістарычных навук, дырэктара Інстытута мастацтвазнаўства, этнографіі і фальклору імя К. Крапівы НАН Беларусі.

26 студзеня — 25 гадоў таму (1990 г.) Вярхоўны Савет БССР прыняў закон "Аб мовах Беларускай ССР".

28 студзеня — 75 гадоў з дня нараджэння **Леаніда Дайнекі**, паэта, празаіка.

30 студзеня — 120 гадоў з дня нараджэння **Кірылы Пракопавіча Арлоўскага** (1895, в. Мышкавічы, цяпер Кіраўскі р-н — 13.01.1968),

Юбілейныя даты 2015 года

гаспадарчага дзеяча, Героя Савецкага Саюза, Героя Сацыялістычнай Працы.

4 лютага — 500 гадоў з дня нараджэння **Мікалая Радзівіла Чорнага**, дзяржаўнага, ваеннага і культурнага дзеяча Вялікага Княства Літоўскага. Памёр у 1565 г.

13 лютага — 310 гадоў з дня нараджэння **Францішка Уршулі Радзівіла** (1705 - 1753), асветніцы і драматурга.

15 лютага — 70 гадоў з дня нараджэння **Яўгена Міхайлавіча Сахуты** (1945, в. Вечатарова Стайнбруцкага р-на), доктара мастацтвазнаўства.

16 лютага — 250 гадоў з дня нараджэння **Мусніцкага Нікадзіма** (1765 - 1805), паэта, драматурга, гісторыка, педагога.

16 лютага — 90 гадоў з дня нараджэння **Івана Якаўлевіча Навуменкі** (1925, г. Васілевічы Рэчыцкага р-на — 17.12.2006), народнага пісьменніка, акадэміка НАН Беларусі.

19 лютага — 125 гадоў з дня нараджэння **Казіміра Свяяка** (сапр. Стаповіч Канстанцін, 1890, в. Барані Астрасцкага р-на — 06.05.1926), паэта, рэлігійнага і грамадскага дзеяча.

19 лютага — 100 гадоў з дня нараджэння **Анатоля Бярозкі** (сапр. Смаршчок Маврікій, 1915 - 2008), беларускага паэта, заслужанага доктара медыцыны.

19 лютага — 80 гадоў з дня нараджэння Генадзія Сцяпанавіча Аўсянікава (1935, г. Марілёў), акцёра, народнага артыста БССР і СССР.

20 лютана — 70 гадоў з дня нараджэння **Тайсы Мікалаеўны Бондар** (1945 - 2005), беларускай паэтэзі, празаіка.

21 лютага — Міжнародны дзень роднай мовы.

24 лютага — 80 гадоў з дня нараджэння **Рыгора Іванавіча Барадуліна** (1935, в. Гарадок Ушацкага р-на), народнага паэта Беларусі.

25 лютага — 80 гадоў з дня нараджэння **Генадзія Міхайлавіча Лыча** (1935, в. Магільнае Уздзенскага р-на), эканаміста, акадэміка НАН Беларусі.

26 лютага — 210 гадоў з дня нараджэння **Аляксандра Здановіча** (1805-1868), гісторыка, пісьменніка, педагога, кандыдата філасофіі.

26 лютага — 75 гадоў з дня нараджэння **Уладзіміра Якубавіча Пузыні** (1940, г. Менск), музыка, майстра па вырабу народ. інструментau.

3 сакавіка — 75 гадоў з дня нараджэння Уладзіміра

дня нараджэння **Уладзіміра Фёдаравіча Ладысева** (1940 г., в. Дзяцель Дубровенскага р-на), доктара гістарычных наукаў, прафесара.

4 сакавіка — 125 гадоў з дня нараджэння **Вінцкука Адважнага** (сапр. Германавіч Язэп Станіслававіч, в. Гальшаны Ашмянскага р-на — 26.12.1978), каталіцкага святара, пісьменніка, журналіста.

5 сакавіка — 85 гадоў з дня нараджэння **Паўла Ўладзіміравіча Сцяпко**, доктара філалагічных наукаў, прафесара Гарадзенскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя Інікі Купалы.

6 сакавіка — 25 гадоў з часу стварэння (1990) згуртавання беларусаў свету "Бацькаўшчына".

10 сакавіка — 75 гадоў з дня нараджэння **Аляксея Антонавіча Марачкіна** (1940, в. Язёры Чэркаўскага р-на), жывапісца, грамадскага дзеяча.

12 сакавіка — 75 гадоў з дня нараджэння **Алены Генадзеўны Калечыц** (1940, г. Нальчык Кабардзіна-Балкарскай АССР, Расія), доктара гістарычных наукаў, прафесара.

13 сакавіка — 125 гадоў з дня нараджэння **Аляксандра Савіча**, беларускага гісторыка, доктара гістарычных наукаў, прафесара. З в. Лапеніца (Ваўка-Высікі р-на). Памёр у 1957 г.

16 сакавіка — 75 гадоў з дня нараджэння **Ўладзіміра Аляксандравіча Карпава** (1940 - 2006), беларускага мовазнаўца.

17 сакавіка — 25 гадоў таму назад пачала выходзіць газета "Наша слова".

18 сакавіка — 80 гадоў з дня нараджэння **Аляксандра Булыкі**, мовазнаўцы, доктара філалагічных наукаў, прафесара.

19 сакавіка — 120 гадоў з дня нараджэння **Тамаша Тамашавіча Грыба** (1895, в. Паліны, цяпер Астравецкі р-н — 25.1.1938, Прага, Чэхія), палітычнага і грамадскага дзеяча.

19 сакавіка — 100 гадоў з дня нараджэння **Васіля Іванавіча Матэвушава** (1915 - 1974), беларускага паэта.

21 сакавіка — Сусветны дзень паэзіі.

21 сакавіка — 175 гадоў з дня нараджэння **Францішка Бенядзікта Казіміравіча Багушэвіча** (псеўданім Машей Бурачок, 1840, фальварак Свіраны Віленскага пав. — 28.04.1900), паэта, класіка беларускай літаратуры.

23 сакавіка — 150 гадоў з дня нараджэння **Старога Ўласа** (сапр. Сіві-Сівіцкі Ўладзімір Пятровіч, 1865-1939), беларускага паэта.

23 сакавіка — 120 гадоў з дня нараджэння **Васіля Пятровіча Сташэўскага** (1895 - 1937), беларускага празаіка.

26 сакавіка — 75 гадоў з дня нараджэння **Уладзіміра Якубавіча Пузыні** (1940, г. Менск), музыка, майстра па вырабу народ. інструментau.

3 сакавіка — 75 гадоў з дня нараджэння **Дамбаўскага Аляксандра Станіслававіча** (1840 - калі 1914), беларускага краязнаўца і грамадскага дзеяча.

з дня нараджэння **Міхailа Паўlavіча Касцюка** (1940 г., в. Масцішча Навагрудскага р-на), доктара гістарычных наукаў, акадэміка НАН Беларусі.

28 сакавіка — 75 гадоў з дня нараджэння **У.І. Мархеля** (1940-2013), паэта перакладчыка, літаратуразнаўца, кандыдата філалагічных наукаў.

29 сакавіка — 110 гадоў з дня нараджэння **Майсія Якаўлевіча Грынблата** (1905 - 1983) беларускага этнографа, фальклорыста, гісторыка.

1 красавіка — 75 гадоў з дня нараджэння **Л.І. Мархеля** (1940-2013), паэта перакладчыка, літаратуразнаўца, кандыдата філалагічных наукаў.

2 красавіка — 130 гадоў з дня нараджэння **Барыса Самойлавіча Басалыгі** (1940, г. Слуцк), графіка.

3 красавіка — 130 гадоў з дня нараджэння **Барыса Андрэевіча Вількінскага** (1885, г. Санкт-Пецярбург — 06.03.1961, Бельгія), гідрографа-геадэзіста, падарожніка.

6 красавіка — 105 гадоў з дня нараджэння **Барыса Уладзіміравіча Кіта** (Кіты, 1910, г. Санкт-Пецярбург), педагога, вучонага.

10 красавіка — 115 гадоў з дня нараджэння **Гаўрылы Іванавіча Гарэцкага** (1900, в. Багацеўка Мсціслаўскага р-на — 20.11.1988), геолага, географа, эканаміста, акадэміка АН БССР.

10 красавіка — 110 гадоў з дня нараджэння **Сцяпана Андрэевіча Баркоўскага** (1905 - 1966), беларускага этнографа, літаратуранага крытыка.

12 красавіка — 125 гадоў з дня нараджэння **Янкі Нёмансага** (сапр. Пятровіч Іван Андрэевіч, 1890 - 1937), беларускага празаіка, вучонага.

14 красавіка — 130 гадоў з дня нараджэння **Сымона Аляксандравіча Рак-Міхайлоўскага** (1885, в. Макісімаўка, цяпер Маладзечанскі р-н — 27.11.1938, г. Менск), палітычнага і грамадскага дзеяча.

14 красавіка — 170 гадоў з дня нараджэння **Мікалая Якаўлевіча Нікіфароўскага** (1845—10.6.1910), этнографа, фальклорыста.

17 красавіка — 475 гадоў з дня нараджэння **Г.Ф. Радзівіла** (1715-1760), заснавальніка Слуцкага тэатра.

8 траўня — 70 гадоў з дня нараджэння **В.І. Мархеля** (1940 г.) — закончылася Вялікая Айчынная вайна, а **9 траўня** аб'яўлена днём Перамогі над фашистыкай Германіяй

2 жніўня - 175 гадоў таму (1840 г.) указам Мікалая Іспынена дзеянне Статута Вялікага Княства Літоўскага 1588 г. на тэрыторыі Віленскай, Гарадзенскай і Менскай губерній.

6 жніўня - 175 гадоў з дня нараджэння Альгерда Рышардавіча Абуховіча (псеўданім Граф Бандзінелі, 1840, в. Калацічы Бабруйскага пав., ціпер Глускі р-н - 22.8.1898, Слуцк), пісьменніка, аднаго з пачынальнікі жанру байкі ў беларускай літаратуры.

9 жніўня - 105 гадоў з дня нараджэння Ларысы Антонаўны Геніуш (1910, х. Жлобаўцы, ціпер Ваўкавыскі р-н - 7.4.1983, г.п. Зэльва), пісьменнік і беларускай патрыёткі.

10 жніўня - 80 гадоў з дня нараджэння Міхaila Сямёновіча Корзуна (1935, в. Мышкавічы Кіраўскага р-на), доктара гістарычных навук, прафесара.

10 жніўня - 70 гадоў з дня нараджэння Анатоля Вераб'я, літаратуразнаўцы, кандыдата філалагічных навук.

16 жніўня - 80 гадоў з дня нараджэння Аляксандра Іосіфавіча Падлужнага (1935 - 2005), беларускага мовазнаўца.

17 жніўня - 90 гадоў з дня нараджэння Васіля Міхайлівіча Нікітевіча (1925 - 1994), беларускага мовазнаўца.

20 жніўня - 90 гадоў з дня нараджэння Барыса Паўлавіча Міцкевіча (1925 - 1983), беларускага літаратуразнаўца.

21 жніўня - 75 гадоў з часу стварэння (1940) Дзяржаўнай акадэмічнай харавой капэлы Беларусі імя Р. Шырмы.

27 жніўня - 175 гадоў таму (1840 г.) у м. Горы-Горкі Магілёўскай губ. адкрыта земляробчая школа (ципер Беларуская сельскагаспадарчая акадэмія).

28 жніўня - 100 гадоў з дня нараджэння Часлава Найдзюка, дзеяча вызвольнага руху ў Заходній Беларусі (20-30-я гг.). З вайсковіці (Ваўкавыскі р-н). Памёр у 1995 г.

31 жніўня - 100 гадоў з дня нараджэння Янкі Казекі (Івана Дарафеевіча, 1915 - 2000), беларускага крытыка і літаратуразнаўца, заслужанага работніка культуры Рэспублікі Беларусь.

Жнівень - 160 гадоў з дня нараджэння Ігната Яўхімавіча Грэнявіцкага (1855, маёнтак Басін, ціпер Клічаўскі р-н - 13.3.1881, Санкт-Пецярбург), рэвалюцыянер-народавольца.

Жнівень - у Менску 70 гадоў таму (1945 г.) надру-

Юбілейныя даты 2015 года

каваны першы сатырычны часопіс "Вожык".

2 верасня - 70 гадоў таму (1945 г.) завяршилася Другая Сусветная вайна і 3 верасня стала Днём Перамогі над імперыялістычнай Японіяй.

6 верасня - 110 гадоў з дня нараджэння Віктара Іванавіча Казлоўскага (1905 - 1975), беларускага паэта.

7 верасня - 130 гадоў з дня нараджэння Івана Паўлавіча Сікоры (1885, в. Малыя Алашкі Шаркаўшчынскага р-на - 26.09.1966), славутага садоўніка, беларускага селекцыянета.

7 верасня - 100 гадоў таму (1915 г.) нямецкі войскі прарвалі абарону рускіх войск ("Свянцянскі прарыв") у кірунку Свянцяні - Барысаў.

7 верасня - 25 гадоў з дня адкрыцця (1990) Польскага музея беларускага книга-друкавання.

10 верасня - 160 гадоў з дня нараджэння Еўдакіма Раманавіча Раманава (1855 - 1922) беларускага этнографа, фальклорыста, археолага, краязнайца, педагога, літаратара.

11 верасня - 125 гадоў з дня нараджэння Мікалая Васільевіча Шатэрніка (1890 - 1934), беларускага мовазнаўца і педагога.

12 верасня - 225 гадоў з часу нараджэння Івана Іванавіча Трыгаровіча (1790 - 13.11.1852), гісторыка, археографа, мовазнайца.

12 верасня - 75 гадоў з дня нараджэння Рыгора Міхайлівіча Семашкевіча (1945 - 1982), беларускага паэта, крытыка.

15 верасня - 160 гадоў з дня нараджэння Кастуся Аляксееўскага (1855, Віленская губ. — пасля 1918), ваяннага дзеяча БНР, які ў снежні 1917 г. прысягаў белы-чырвону-белому сцягу.

17 верасня - 425 гадоў з дня атрымання г. Лідай Магілёўскага права.

19 верасня - 110 гадоў з дня нараджэння Янкі Туміловіча (Івана Людвігавіча, 1905 - 1938), беларускага паэта.

20 верасня - 70 гадоў з дня адкрыцця (1945) Літаратурнага музея Янкі Купалы.

25 верасня - 140 гадоў з дня нараджэння Сяргея Канстанцінавіча Паўловіча (1875 - 1940), беларускага гісторыка-славіста, літаратара.

25 верасня - 120 гадоў з дня нараджэння Ванды Антонаўны Лявіцкай (па мужу Лёсік, 1895-1968), беларускай

паэтэсы, празаіка.

26 верасня - Еўрапейскі дзень мовы.

28 верасня - 90 гадоў з дня нараджэння Барыса Сцяпанавіча Лапава (1925 - 1967), беларускага мовазнаўца.

1 кастрычніка - 80 гадоў з дня нараджэння Міхася Васільевіча Няхая (1935 - 1997), беларускага літаратуразнаўца.

2 кастрычніка - 25 гадоў таму назад выйшаў першы нумар газеты Вярхоўнага Савета БССР "Народная газета".

7 кастрычніка - 250 гадоў з дня нараджэння Міхала Клеафанса Агінскага, беларускага і польскага дзяржаўнага, ваеннага і культурнага дзеяча, кампазітара. Жыў у майнт. Залесце (Смаргонскі р-н) у 1802-23 гг. Памёр у 1833 г.

10 кастрычніка - 75 гадоў з дня нараджэння Кастуся Тарасава, беларускага пісьменніка, журналіста.

14 кастрычніка - 100 гадоў з дня нараджэння Ўсевалада Ігнатавіча Краўчанкі (1915 - 1961), беларускага празаіка, драматурга, перакладчыка.

17 кастрычніка - 150 гадоў з дня нараджэння Люцыяна Жалігоўскага, польскага вайсковца, генерала. З Ашмянаў. Памёр у 1947 г.

19 кастрычніка - 125 гадоў з дня нараджэння Сяргея Епіфанавіча Палуяна (1890, г. Брагін Гомельскай вобл. - 20.4.1910, Кіеў), празаіка, публіцыста, аднаго з пачынальнікаў прафесійнай літаратурнай крытыкі.

20 кастрычніка - 130 гадоў з дня нараджэння Алеся (Аляксандра) Лаўрэнцьевіча Бурбіса (псеўданім Стary Піліп, 1885, г. Вільня - 20.03.1922), палітычнага і тэатральнага дзеяча.

12 верасня - 225 гадоў з часу нараджэння Івана Іванавіча Трыгаровіча (1790 - 13.11.1852), гісторыка, археографа, мовазнайца.

12 верасня - 75 гадоў з дня нараджэння Рыгора Міхайлівіча Семашкевіча (1945 - 1982), беларускага паэта, крытыка.

21 кастрычніка - 90 гадоў з дня нараджэння Лівы Антонавіча Салаўя (1925 - 1988), беларускага перакладчыка, літаратуразнаўца, крытыка.

24 кастрычніка - 220 гадоў з часу Трэцяга падзелу Рэчы Паспалітай.

25 кастрычніка - 90 гадоў з дня нараджэння Лівы Паўловіча Мірачыцкага (1925 - 2002), беларускага гісторыка-славіста, літаратара.

27 кастрычніка - 125 гадоў з дня нараджэння Вік-

тара Шутовіча, беларускага кукультурнага дзеяча, католіцкага духоўніка. З в. Шутавічы (Смаргонскі р-н). Памёр у 1960 г.

30 кастрычніка - 110 гадоў таму (1905 г.) рэвалюцыі камітэт Мазыра ўзяў уладу, утварылася так званая "Мазырская рэспубліка", якая існавала да 7 лістапада 1905 г.

30 кастрычніка - 110 гадоў з дня нараджэння Андрэя Ануфрыевіча Бембеля (1905, г. Веліж Смоленскай вобл. - 13.10.1986), народнага мастака.

30 кастрычніка - 130 гадоў з дня нараджэння Антонія Альбрэхта Вільгельма Радзівіла (1885, г. Берлін - 18.12.1935), беларускага палітычнага дзеяча.

1 лістапада - 110 гадоў з дня нараджэння Міхася Кавалы (сапр. Лешчанка Язэп Казіміравіч, 1915, в. Покрашч Слуцкага р-на - ?), паэта.

2 лістапада - 85 гадоў з дня нараджэння Аляксандра Андрэевіча Баршчэўскага (псеўданім Алеся Барскі, 1930, в. Бондары Белацощкага ваяводства, Польшча), беларускага палітычнага дзеяча.

2 лістапада - 85 гадоў з дня нараджэння Аляксандра Андрэевіча Баршчэўскага (псеўданім Алеся Барскі, 1930, в. Бондары Белацощкага ваяводства, Польшча), беларускага палітычнага дзеяча.

4 лістапада - 75 гадоў з дня нараджэння Яўгена Сяргеевіча Гучка (1940, г. Слуцк), паэта.

7 лістапада - 225 гадоў з дня нараджэння Карабля Аляксандравіча Плотнікова (1940 - 2004), беларускага мовазнаўца.

8 лістапада - 130 гадоў з дня нараджэння Міхaila Kіrylavіча Babroўskагa (1785, в. Вулька Бельскага пав. ціпер Польшча - 21.09.1848), славіста, доктара гізмалогіі.

8 лістапада - 125 гадоў з дня нараджэння Янкі Пачонкі (Івана Пятровіча, 1890 - 1977), беларускага паэта, празаіка, фальклорыста.

9 лістапада - 75 гадоў з дня нараджэння Уладзіміра Нічыпаравіча Сідарцова (1935, в. Клімаўка Гомельскага р-на), доктара гістарычных навук, прафесара.

11 лістапада - 90 гадоў з дня нараджэння Алены Іванаўны Чабярук (1925 - 2007), беларускага мовазнаўца.

12 лістапада - 130 гадоў з дня нараджэння Міхайлы Грамыкі (Міхaila Aляксандравіча, 1885 - 1969), беларускага празаіка, драматурга, вучонага.

14 лістапада - 110 гадоў з дня нараджэння Міхася Васілька (сапр. Касцювіч Mіхail Vосіпавіч, 1905 - 1960), беларускага паэта.

14 - 27 лістапада - 95 гадоў таму (1920 г.) адбыўся Слуцкі зборыны чын.

15 лістапада - 600 гадоў з часу пасвячэння Рыгора Чамблака ў мітрапаліты Кіеўскі на царкоўным саборы ў Наваградку

Mip.

530 гадоў з дня нараджэння Яна Вісліцкага, пазат-лацініста.

525 гадоў з дня нараджэння Францішка Скарыны (1490 - 1551).

490 гадоў з дня выходу (1525) першага выдання "Апостала" ў перакладзе Ф. Скарыны.

475 гадоў з дня нараджэння

План дзейнасці

Грамадскага аб'яднання "Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны" на 2015 год

№	Назва мерапрыемства	Тэрмін выканання	Адказны за правядзенне	№	Назва мерапрыемства	Тэрмін выканання	Адказны за правядзенне
1.	Асветніцка-педагагічная праца - з бацькамі, дзеци якіх пойдуць у дзіцячыя садкі і першыя класы ў 2014-2015 навучальным годзе; - з бацькамі і іх дзецьмі, якія навучаюцца ў рускамоўных і беларускамоўных аддукцыйных установах; - з арганізацыямі і ўстановамі з мэтай пропаганды беларускай мовы і літаратуры; - правядзенне курсаў беларускай мовы і беларусазнаўства. - звярнуцца да дзяржаўных і недзяржаўных тэлеканалаў па дапамогу ў стварэнні беларускамоўных класаў.	На працягу года	Бацькоўскі камітэт, рэгіянальныя структуры ТБМ		заслужанага доктара медыцыны. 75 гадоў з дня нараджэння Пузыні Ўладзіміра Якубавіча (1940-2012), беларускага майстра-рэстайлера музычных інструменталаў. 125 гадоў з дня нараджэння Вінцкуса Адважнага, беларускага пісьменніка, каталіцкага святара. З мяст. Гальшаны (Ашмянскі р-н). Памёр у 1978 г. 25 гадоў з часу стварэння (1990) Згуртавання беларусаў свету "Бацькаўшчына". 125 гадоў з дня нараджэння Аляксандра Савіча, беларускага гісторыка, доктара гістарычных навук, прафесара. З в. Лапеніца (Ваўкавыскі р-н). Памёр у 1957 г. 90 гадоў з дня нараджэння Валянціна Ермаловіча, заслужанага работніка культуры Беларусі 25 гадоў таму пачала выхадзіць газета "Наша слова", орган "Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны". 120 гадоў з дня нараджэння Тамаша Грыба, беларускага грамадска-палітычнага і культурнага дзеяча, доктара філософіі. З в. Паляны (Смаргонскі р-н). Памёр у 1938 г.	26 лютага	
2.	Праца рэгіянальных арганізацый ТБМ па захаванні і адкрыцці беларускамоўных аддукцыйных установ: збор подпісаў, лісты ў дзяржаўныя ўстановы, пікеты і інш.	На працягу года	Рэгіянальныя структуры ТБМ, Менская гарадская арганізацыя ТБМ, Сакратарыят (каардынацыя)			4 сакавіка	
3.	Супрацоўніцтва з дзяржаўнымі структурамі па пытанні выкарыстання дзяржаўной беларускай мовы, Міністэрствам сувязі па пытаннях выпуску беларускамоўнай прадукцыі.	На працягу года				6 сакавіка	
4.	Супрацоўніцтва з банкаўскімі структурамі па пытаннях афармлення на беларускай мове бланкаў, рэквізітаў і іншай банкаўской прадукцыі.	На працягу года	Сакратарыят, рэгіянальныя структуры ТБМ			13 сакавіка	
5.	Праца з прадпрыемствамі і прадпрымальнікамі па ўкараненні беларускамоўнага афармлення выпускай прадукцыі.	На працягу года	Сакратарыят, рэгіянальныя структуры ТБМ			17 сакавіка	
6.	Работа па пашырэнні кола падпісчыкаў і чытачоў на "Наша слова", "Новы час", "Верасень" і іншых беларускамоўных газеты і часопісы.	На працягу года	Сакратарыят, рэгіянальныя структуры ТБМ			19 сакавіка	
7.	Правядзенне гістарычных і літаратурных сустреч у межах кампаніі "Будзьма".	На працягу года	Сакратарыят, першасныя суполкі ТБМ			21 сакавіка	
8.	Святкаванне Міжнароднага дня роднай мовы. Правядзенне круглых сталоў, сустреч з чытачамі (разам з пісьменнікамі і журналістамі). Агульнанацыянальная дыктоўка.	21 лютага 15 сакавіка 25 сакавіка	А. Трусаў Сакратарыят, Мінская гарадская арганізацыя ТБМ, абласныя і раёныя структуры ТБМ			23 сакавіка	
9.	Забеспячэнне дзейнасці інтэрнет-партала ТБМ.		Сакратарыят			12 красавіка	
10.	Правядзенне Міжнароднай канферэнцыі "Моўныя права і іх абарона".	28 сакавіка	Сакратарыят, рэгіянальныя структуры ТБМ			14 красавіка	
11.	Адзначыць Еўрапейскі дзень моваў.	верасень	Сакратарыят, рэгіянальныя структуры ТБМ			23 красавіка	
12.	Маніторынг моўнай сітуацыі і стану з моўнымі правамі	На працягу года	Сакратарыят, рэгіянальныя структуры ТБМ			8 чэрвеня	
13.	Конкурсы-агляды мясцовага друку ў рэгіёнах Беларусі "З беларускім словам"	На працягу года	Рэгіянальныя структуры ТБМ			9 чэрвеня	
13.	Адзначыць наступныя даты: 25 гадоў таму назад (1990 г.) Вярхоўны Савет БССР прынёс закон "Аб мовах Беларускай ССР". 500 гадоў з дня нараджэння Мікалая Радзівіла Чорнага, дзяржаўнага, ваеннага і культурнага дзеяча Вялікага Княства Літоўскага. Памёр у 1565 г. 125 гадоў з дня нараджэння Казіміра Свяка, беларускага паэта, каталіцкага святара. З в. Барані (Астравецкі р-н). Памёр у 1926 г. 100 гадоў з дня нараджэння Анатоля Бярозкі (сапр. Смаршчук Мацей, 1915-2008), беларускага паэта,	26 студзеня 4 лютага 19 лютага 19 лютага	Сакратарыят, "Наша слова"			30 чэрвеня	
						12 верасня	
						7 каст-чніка	
						10 каст-чніка	
						19 каст-чніка	
						лістапад	
						1 студзеня	
						10 студзеня	
						3 ліпеня	
							Сакратарыят, "Наша слова"

Яе нікому не адняць

Лёс міласцівы да мяне
Быў у ваенныя часыны.
І сёня скардзіцца мне грэх -
Няма для гэтага прычыны.

У незвортнасць не сплыло
Жыцця ніводнае імгненне.
Я добра помню, што было
На першай хвалі Адраджэння.

І што не здзейснена тады,
Надыйдзе дзень - і акрыяе,
Зноў праз імклівыя гады
Сцяг гістарычны залунае.

І мова родная гучыць
У Беларусі годна будзе,
Яе нікому не адняць,
Бо ў сэрцах захавалі людзі.

Ва ўвесь голас

Я сын твой, Радзіма, а ты мая маці,
Мяне не разлучаць ніколі з табой.
За роднае слова я буду тримацца
Пакуль не сыду ў незвортны спакой.

- Преч брудныя рукі ад Маці-Радзімы!
Вы, д'яблавы служкі, куды вас нясе?
Ніколі вам, як бы ўпарты не пнуліся,
Радзіму маю не адняць у мяне!

І сёння, калі недавумкі спрабуюць
Зняважыць твой гонар, цябе абылгаць,
Я tym, хто табой бессаронна гандлюе,
Хачу ва ўвесь голас ражуча сказаць:

Фелікс Шкірманкоў

Валер Санько

5 студзеня 2015 года
Мікалая Мікітавіча Слюнко-
ва чарговы раз паклалі ў ба-
льніцу. 85-гадовы лаўрэат
Дзяржаўнай прэмii СССР, Ге-
рой Сацыялістычнай працы,
былы Першы сакратар ЦК
КПБ, сакратар і член Паліт-
бюро ЦК КПСС, мае патрэбу
у лячэнні вачэй. У гэтыя Ка-
ляднія, налагодня святая дні
д'ятар прапанаваў раздзел пра
М.М. Слюнкову з свайго чар-
нобыльскага рабана. Спадзе-
нца, невядомыя даслоі ста-
ронкі пра дапамогу славутаму
хрысціянскому храму заціка-
вяць чытаючоў.

Быць у Нясвіжскім раёне і не паглядзець славуты замак - нядобра. Быць у Нясвіже і не падысці да велічнага фарнага касцёла - незразумела. Перад абедамі Мікалаі Слюнкоў скажаў раённаму начальнству: вартага паглядзець касцёл і замак.

Імправізаванае наведванне не было ўключана ў рэгламент пасездкі кіраўніка рэспублікі. Парушэнне распарадку. Нічога не зробіш, першы сакратар ЦК КПБ даўно ўжо рэгламенты зацвярджае сам.

- За гадзіну абернемся?
- Можна за дваццаць хвілінаў.

- Не за дваццаць, дык за трыццаць, - шырокім жэстам гаспадара Слюнкоў запрашае двух нясвіжцаў у шыкоўную чорную "Чайку". За ёю па-
дудуць яшчэ дзве "Волгі".

Такое не прыдумаш. Ксяндзу Рыгору Каласоўску му талкуюць пра ўзнагароду, асабіста яму, як на дніх гаварыў і старшыня Саўміна Беларусі Кавалёў, а ксёндз працягае гаварыць пра другі паверх касцельнага дома па вуліцы Міцкевіча, 5.

- Нашыя два дамы, ад-
веку. Гарвыканкам забраў шмат у касцёла, адзін дом по-
насцю, у другім - адзін паверх.
Цяпер забірае з двухпавярх-
віка на вуліцы Міцкевіча той паверх. Слугі храма павінны жыць блізка ад яго, так усыды, стагодзіямі, - манатоніц ксёндз роўна, ціха.

На верхнім паверсе до-
ма па вуліцы Міцкевіча з се-
м'ямі жылі арганіст, закрысты-
ян, вартаўнік касцёла. Састарэ-
лы арганіст Іван Петрашкевіч у пачатку лістапада сёлетнія года, чарнобыльскага, пераехаў да дочак у Мінск. Ксёндз Каласоўскі прапрасіў гарадскія ўлады, з якімі заўжды былі калі не ўзаемапаважныя, то нейтральныя адносіны, каб у вызваленую кватэру пасялілі сям'ю новага арганіста. Абодва адказы з гарвыканкамами адоўненыя. У другім, за подпісам старшыні Жука, паведамлі: для будаўніцтва дома для касцельных працаўнікоў выдзяляюць пляц непадалёк ад храма. Будуйцесь. За гроши вернікаў і асабістства.

- Ніхто не ведае, куды дарога і Бог выведуць чалавека... Высяляць касцельнага вартаўніка няможа. Просім, пакіньце нам другі паверх. У нашым доме.

Ксёндз пранізліва ўзі-
реацца ў вілікага начальніка, ні слова пра пакаранне віна-
вавых, быльх, сённяшніх.

У групцы мужчын у дзяловых строгіх гарнітурах ні

Свято Нясвіжскага фарнага

шэнту.

- Пропанавалі вызвалиць астатнія дзве кватэры... Прыйбліжаюцца тры юблейні для мяне даты - пяцьдзесят гадоў служу ў храме, пяцьдзесят гадоў май службы ксяндзом, пяцьдзесят гадоў працу ў Нясвіжкі. Аплата маленька. У супрацоўніку тож.

Блакітны ўдумныя вочы прысадзістага шыракаплечага ксяндза блішчаць, страляюць, зажурботнены прамаўляе вынашаным, лозунгамі. Нясвіжскі фарны - лепшы на Беларусі. Раённыя начальнікі перад ім снег, прыйшоў, пахаладзіў, знік. Ні следу, ні зіку. А касцёл з 1584 года стаіць і стаямъ вечна. Даўней рабілі не раўня цяперашнім умекам, хуткім на будоўлю, а потым на планавыя нясконцыя рамонты.

Павучанні ў храмах, касцельнае і царкоўнае добра слова памагае сем'ям і нацыям болей, чым выскалянне і паспешнае выхаванне камуністычнымі і савецкімі пропагандыстамі. Мяшковым самаўпраўцамі няма ўпіну. Перабудова ўверсе, у гарадках і вёсках усё тое ж, пыл, застой, бачнасць руху.

Шмат, вельмі шмат начальнікаў прабегла ў Нясвіжы за апошнія пяцьдзесят гадоў. Адзінкі запамятаўся справядлівасцю, разумным гаспадараннем на старажытнай зямлі з рабацяшчымі памяркоўнымі людзьмі.

Сёлета бліз касцёла ўздумалі ладзіць аўтастаінку, пракладваюць дарогу. Шум, газы, гул, вокрыкі ў месцы, куды чалавек прыйшоў ачысціцца душою, падумаць пра сябе, вечнасць, Бога.

- Пагадзінікі і арандатары лепш паводзяцца, чым асобныя райкамаўцы і выканкамаўцы. У іхніх сэрцах ні Бога ні камунізму.

Які паварочай выбалеласць слоў Каласоўскага, іх шырокую логіку чуваша ўсім. Крыўда Нясвіжскага фарнага - крыўда ўсіх прыхаджан, што ходзяць сюды.

- Пацерпіць храм, зінке, наші ці праваслаўны, навальваюцца беды на туго зямлю, - фаталістычна аналізуе і прарочыць настаяцель. - Хто адчуваў чалавека ад веры, сям'і, сумленнай працы - панізіцца, Там і тут. Разбіруцца ў немарачным, Там і тут. Знізіцца. На месцы застанецца, вечна будзе апраўдвацца, вызуджвани за паслугацца праўду не памогуць, - позіркі на кіраўнікоў рабікам, гарыканкам. - У каго душа і вера, павінны нам памагчы. Святая справа. Наш храм - гонар нацыі беларускай.

Перагляданні.

- Прымас Польшчы карынал Глембі наведваў нас, вось тут, у фарным, службу правіў. Фінансамі дапамагчы палякі не могуць, бедныя...

Словы, фразы цякуць ад дзеда самі сабою, інтынктыўна. Голос перапыненца, цішэ, жывее, мацнее. Ім патрэбны другі паверх, хоць другі паверх. Абодва дамы забрали

неправядліва, па-савецку... Зрабілі камунальнімі, у адным, на другім паверсе, дазволілі жыць тром нашым сем'ям. Без памочнікай ніводны храм не можа працаўца. Ксёндз не заўважае паўтораў выказванняў.

- Вы здзейнілі подзвіг, выратавалі такі храм, асабіста вы, Рыгор Вікенцевіч, - словаў кіраўніка рэспублікі Мікалая Слюнкову выпавольваюцца з гучнасцю.

- Наш храм не праста ўсесаюзная значэння - еўрапейская.

- Сусветнага, мы ўжо разумеем, - развівае думку ксяндза Каласоўскага сакратар Слюнкоў. - Каб вы не былі ксяндзом, атрымалі б вялікую ўзнагароду ад дзяржавы, патвараю, вілікую. Заслужылі.

- Не трэба ўзнагарода дзяржавы мне, лепей ад рэспублікі падзяка касцёлу, - смялее ксёндз, усміхаецца. - Не забірайце наш паверх у апошнім нашым доме.

... Увону немцы загадалі здаць рэйху ўсе каляровыя металы, у тым ліку трубкі аргана, званы. Ксёндз Каласоўскі раздабыў даведку, што трубы і званы здалі Саветам у чэрвенні, перад адыхадам Чырвонай Арміі.

- Калі б немцы даведаліся, што мы іх ашукалі, закапалі ўсё ў зямлю, мяне і чалавека, які выдаў даведку на захаваным савецкім бланку, з пячаткай, адразу расстралялі б, - хвілін колькі таму прамаўляў Каласоўскі пры экспкурсанні высокому госцю, свіце. - Тым болей, я ўжо сядзеў шэсць тыдняў у нямецкай турме.

Усе плятуць, гітлераўцы спаважна ставяцца да рэлігіі, рэлігійнікаў.

Менавіта. Плятуць. Недамыслікі. Пры сустрочы на вуліцы не пакланіўся нямецкім афіцэрам, гэтага стала дастатковая, не шаную немцаў. У турму.

Каласоўскі не мае часу сказаць, што перад канцом вайны яго зноў гітлерцы важыліся расстраляць. Выратаваў ксяндз ад смерці няесвіжскіх праваслаўных поп, некалькі дзён хаваў у царкве.

... - Паўтарыце, калі ласка, пра дах.

- Праўду казаць можна? - падае голас манахіня-сястра ўзбоч настаяцеля.

- Толькі праўду.

Жанчына няўлоўным рухам супльняе ксяндза. З упэўненасцю перакананай паведамляе: цяпер усе дзяўчыні, немцы падпаплі касцёлу. Не ўся праўда. Савецкія самалёты і артылерысты білі. Касцельніца ў чорным збаялася ўласнай адвары, падпапліла касцёлу.

... - Паўтарыце, калі ласка, пра дах.

Накіела ў душы Каласоўскага ад прычыненых няправдаў самому, яшчэ болей ад криўдаў і болю фарнаму касцёлу. Рашучасць, што ачынаеца ў душы сапраўднага праўдадалюбца ў адчайную хвіліну, валодае Каласоўскім:

- 3-за сябе так не шчы-

мела сэрца, - прысадзісты лысаваты чалавек з прыемным маршыністым тварам знівае блакіт галоўнага суразмоўцы, світу, двух плячысціку наводадаль. Блакіт воч на блакіт воч.

- Не ведаеш, як Бог распара-
дзіцца, куды дарога выведзе
Вас сёня Бог сюды прыслаў.

Урачыстыя гожыя по-
стаці на величных звонкіх фрэ-
сках сцен і сферы купала пацвя-
рджаюць чутае, бадзёраць пры-
сутных, жывяць нітку суб-
бяседзія.

- Дах выгараў датла, ні-
кто не мог тушыць. Стральба,
з абодвух бакоў.

- Ксёндз раз-
думна падбірае слова.

- Няесвіжчына, слава Наймагутнаму і
Найдобруму, меней пацярпела,

але рамантаваць касцёлі ніхто не
мог. Не было жадання, матэрыва-
ялаў, рабочых, кryхай аплата...

Восеньская дажды, за-
левы, снег, маразы... і пры-
гажосці фрэсакі ніхто не бачыў
бы, зникла б, растварылася. Як у
многіх храмах, савецкіх.

Ксёндз і вернікі знай-
шлі інжынера, адмысловага

ўпраектаванні і аднаўленні даху,

па здымках ён і Каласоўскі адна-
вілі праект абрынутага даха.

Жыхары Нясвіжа і вёск, каталікі, уніяты і праваслаўнікі, так-так і праваслаўнікі, веча-
ровы час і выхадны да сёмага

пяцідзесятага паўднёвага даху.

Новай бляхі не расшукалі, скарысталі гарэ-
лую, перамятую.

Мяшковы люд і прыез-
джы, веняны і цывільны дзі-
віліся - спалены важкі дах пры-
падзенні не парушыў фрэскі

цэнтральнай сферы, сцен. Не
меней дзіваваліся раённыя і
веняныя ўладаўцы другому

з дзясятнікам на вачах цуду -
без праекту і плану, па здым-
ках, рымска-каталіцкай грамад-
зі Нясвіжчыны ў ліхалетны

час стральбы і рабункаў 1944
года ўдалося аднавіць дах, сця-
ну. Да зімы ўпраўліўся. Пасля

ўніцыялідуўшы, што храм адноўлены ў 1944, ні
разу не ўзгадаоць, хто гэта

зрабіў, якімі высілкамі, за чые
сродкі.

- Ездзіў па вёсках, зби-
раў прадукты, каб хоць як раз-
лічыцца з рабочымі. Інжынер

быў прарабам на будоўлі, я да-
радцам. За тры з паловай меся-
цы паставілі кроквы, пакрылі

фарны старою бляхай, другой
не было... Прыйдзжалі архі-
тэктары пасля, не верыў ад-
ноўленню цюцельку ў цюце-
льку, вымралі...

- Шпілі свецяцца з далі-
найшнай...

- Праз гадоў колькі касцёл
перакрылі ацынкаван-
каю. Сабор пятнаццатага ста-
годдзя, кажу пра задуму і па-

У невялічкай гурмачы дзяўчынкай білі ка-
сцёла выгалас дванаццаціга-
довой дзяўчынкі. Спытае яна,
усё роўна спытае. Янінка вы-
туваеца з рук маладой жан-
чыны ў паношанай дубленцы.

- Ну скажы, Яня, спы-
тай, - Слюнкоўку неўздалёк ад
чорнай "Чайкі" запынеца. Падбадзёрае разгубленую смялячаку.

- Вы, праўда, началь-
нік?.. І няспіскіх начальні-
каў?..

- Трохі начальнік, - ве-
сялее Слюнкоўку. Просіць на-
стайнуць не асаджваць дзяўчо.

Кідкая металічная таб-
ліца на храме грозна ўсіх па-
пярэджвае: касцёл - дзяржаўная
каштоўнасць, за яго пашко-
дківание - пакаранне.

- Сапраўды начальнік?

- Крыху сапраўды.

- Пане Гжэгаш, я сказ-
жу. Пане Гжэгаш, - дзяўчо ба-
іца самастойніць далей.

Ксёндз асцярожна па-
моўчае. Дзяўчо перапытва-
еца ў крыху сапраўднага начальника: выказануць ці не.

- Выказані, выказані.

- Калі ласка, хоць тро-
шакі супыніце туло ляскайку.
- Дзяўчынка Яня паказавае на
аўтастаянку. - Там гуду шмат.
Дзядзькі, там дзядзькі... ла-
юща... брыдкімі слоўмі.

Кавалькада не села ў
дзве "Волгі" за "Чайкаю", усе
дышаюць за расхмараным Слюн-
коўским.

Дарога так блізкі ад
храма ніколі не ляжала. Аўта-
мабільной стаянкі тут не было.
Хто канкрэтна распараціўся ўляпваць сюды аўтастаянку,
адказаць Слюнкоўку няспіскы
не могуць. Самыя вялікія ня-
спіскі начальнікі ўвоміг сталі
маленькія, невінаватыя, не
памятаюць, ім трэба паднімаць
наперы.

- Архітэктары і плана-
вікі ўзгаднілі пракладку дарогі
з інстытутам горадабудаў-
ніцтва ў Мінску. Чыя ініцыя-
тыва... будзем разбираца, -
спрабуе доказніца Мацвея
Жук.

- Паможам вам раза-
браца мы! - Ярасны позірк
Слюнкоўка пячэ многіх. До-
сьць выклікаць берслівія
ўсмешкі прыхажан, наших
савецкіх людзей, за бяздумныя
дзеі пагадзінчыкай, чые ра-
шэнні не вытрымліваюць пра-
веркі на працягу дзвюх-трох
пяцігодак, не гаворачы пра
стагоддзе. - Праз тыдзень пер-
санальна вы, падкросліва, вы,
паведаміце цэнтральному ка-
мітсу, ці на месцы ў вас галоў-
ны архітэктар. Пра ўзнагароду
праекціроўшчыкай бязглаздзя
з аўтастаянкай не забудзяце.

Мікалай Слюнкоўку ўсё
жыццё патрабавальны чалавек,
на любых пасадах. За перавагу
грами праўды ў вялікай ці ма-
лой жыццёвой сітуацыі вы-
дасць непавароткаму і вінава-
тому кілаграм рэзкіх слоў, дз-
прэміруе, панізіць пасадаю. Ён
часта выглядаў грубым у вачах
падначаленых менавіта з-за
гэтага.

- Ясна кажу? - гнеўна.

Абсалютна ясна, нявы-
казанае распетрылі ўсе. Трохі
начальнік з Мінска хваліць
дзяўчынку Янінку. Вераемна,
няспіскім таварышам уласца
ўлічыць яе невялічкую прось-
бу, аддапіць аўтастаянку і да-

рогу ад храма, паабяцалі, чуеш,
паабяцалі.

Мала можа зрабіць лю-
бы вялікі начальнік супраць
цемры і бязглаздзя дробнень-
кіх начальнічкаў у далёкіх вёс-
ках і гарадках, якія абавязковы
па-своему зразумеюць пачу-
тыя і прынятыя ў інструкцыях
і выступленнях ідэі. Надаўся
выпадак, у адным месцы хібу
выправіш, у дзясятках і сотнях
не ўбачыш. Як усакальныхні
інертнасць жыццейскага балота,
Мікалай Слюнкоўку не асягаў.
Разумеў другое, ён будзе ра-
давацца, што наведаў адзін з
старэйших храмаў Беларусі,
прыгожы за многія ў Еўропе,
у якім святарніць святыя ча-
лавек.

- Будзем маліца за вас,
- падыходзіць да "Чайкі" Ры-
гор/Гжэгаш Каласоўскі.

Небязліві Слюнкоўку
цішэць, хаця не знікае голас
на шпат: ён сам хацеў прасіць
пра гэта. Хаця праваслаўніку
выказаваць такое каталіцкаму
святару не з рукі. Усе ўсміха-
юцца. Высознае чыстае свято
Няспіскіх фарнага касцёла
авінула ўсіх. Любы храм заў-
жды кранае людзей, весціць іх
вачам; не ва ўсіх глыбіць ду-
шоўнасць.

- Бог не дзеліць па кан-
фесіях. Па справах - bogaver-
ных, ужыўных, - таксама ці-
шыць Каласоўскі.

І не было зразумела,
хто прасіць, памагаў, прычашчаў
вачам і рухамі.

- У раёне цяжка, разу-
меем. Адсяленцы з чарнобыль-
шчыны едуць. Жылля не стае,
разумеем. Усё-такі просім, па-
мажэця, - прамаўляе Каласоў-
скі на праводзінах.

Хто каго павінны сэн-
ня шкадаваць і разумеець, заў-
сёды вытрымай і дзелавы Мі-
калай Слюнкоўку єрсцам чуе, не
чуе. Ашаломлены справаю
продкаў, славутых Радзівілаў,
малавядомага, шырокай душы
святара Мікалай Слюнкоўку хі-
ліць постаць перад величчу
застылага дзеда Каласоўскага,
вымаўляе патрэбнае храму, ягоным
служкам:

- Вyzначымся станоў-
ча, думаю, хутка. У Саўміне
сённяшнію размову пачаюць.

- У храме маліцьмушца
за вас, - ціхенька вышэпітвае
жанчына ў чорным.

- А як жа.

Ксёндз Каласоўскі не
плача, у яго праста так скры-
віўся твар, заўздыргвалі пле-
чи, нізіца галава. Рыгор Каласоў-
скі не перажывае, не-не, не
перажывае. Слёзна вышэпітвае:

- Матка свята неза-
быўна, нікім не пераможна, дзя-
кую.

Вера ў сілу і магут-
насць Усебачнага, Найдобрага,
Усемагутнага прайяўлялася ўс-
відавочна, чарговы раз, ксёндз
працягвае вышэпітваць:

- Хвала Богу, хвала.

Колішняму рамесніку
Мікалаю Слюнкоўку нечакана
адкрыліся новыя лісткі кнігі
дрэва. Чалавек радаваўся, сён-
ня (не ведаў сам) ён стаў пяром
яго вялікасці лёсі, іплою ў Яго-
най руцэ.

Рэзкі, часта напралом-
ны ў барацьбе за дысыпіліну і
планы Мікалай Слюнкоўку ву-
чыўся хутка. Удзячыўся, літа-
ваў, справядліві. Дараваў
хібы/промахі малым і вялікім,
асабліва выпадковыя, бессвя-

тому, папраўныя. Сабе прасіц
у Бога аднаго - доўгіх гадоў,
аб'ектыўнасці пры разборах
зваленых на невінаватую Беларусь
тысячаў чарнобыльскіх
праблемаў.

Лёс вядзе, выпадак вы-
бірае, ва ўзаемаўгодненні ру-
хаюцца выбранца ўперад. Неба
і аbstавіны, пакуты і дабрач-
насць працоўнікі дапамагаюць,
могуць шкодзіць. Перад Ген-
секам Міхailам Гарбачовым
праходзіць анкеты і постачы-
тырох ахоўнікаў. Трэба вы-
браць аднаго ў асаўстую ахову,
на замену. Усе рослыя, статныя,
без хмурынкі ў анкете.

Лысы, з вялікаю радзі-
ману плямаю Гарбачоў вы-
браў сходу. Лысага.

Слюнкоўку і няспіскі
субядэцы ведалі, праца і аbst-
авіны накіроўваюць, але не
ведалі, што надаў часта выпадак
выбірае, памагае ці шкодзіць
лёсу. Калі паклалі на лёсавага
біяграфіі станоўчых раўназна-
чных людзей, Гарбачоў аддаў
правагу чалавеку з вялікаю
раздзіману пляма на скроні:
сакратаром - Слюнкоўка.

Не было лепшых? Былі.
Выбраў яго, беларускага ін-
жынера, дырэктара, сакратара,
выднага прамоўцу на чарнобыльскім
абмеркаванні.

Многія жыццёўы ўп-
уненцы, нечакана займелі
гроши, пасады, поспех, не ўлі-
чываюць збег ўсіх выпадковасцяў,
не выдзяўляюцца пастаянна
Богу, генам, лёсу, не бачаць і
не ацэніваюць адважнікаў - і
надта хутка жнучь расплату. Як
і кожны, хто забыў, што не да-
здана аднаму ўесь час толькі
раскашаваць, вызначаць, пра-
сіц, душыць. Кожны з можных
павінны прымхліва памятаць:
ён не так сабе атрымаў сілу і
могу весці чужыя лёсі, сам (і
радня) на ігле лёсу. Чуйца павін-
ны не проста праймацца болем
іншага, ён авбазаны най-
перш падтрымваць ствараль-
ныя дух, справы. Падтрымва-
юць таго, хто чуе і рухае не
адно сябе і близкіх, пакутуе не
толькі для сябе і близкіх - для
іншых, а пашануе - для горада,
дзяржавы, чалавечства.

Многія вылучэнцы і
заможнікі, як беднікі і вечныя
просьбітнікі, забылі: трэба не
адно моцна працаваць - неаб-
ходна ўмэць літаваць, удзя-
чыцца. Найперш Яму. Неаб-
ходна самому плакаць, чуць
слёзы іншых.

Пройдзе некалькі ме-
сяцаў пасля няспіскай суст-
рэчы, Мікалай Слюнкоўка за-
бяруць на працу ў Москву са-
кратаром ЦК КПСС, праміне
год - пад партрэтамі члена
Палітбюро ЦК КПСС Мікалая
Мікітавіча Слюнкоўка ў ві-
тальніх калонах на дэманстра-
цыйках будзе хадзіць ўесь гмахкі
Савецкі Саюз. Няспіскі раён
таксама.

Не-не, ды і ўспомняцца
вялікаму кіраўніку, беларус-
каму і савецкаму дзяржавінаму
дзяячу Слюнкоўку малітой-
вымі словы непрыкметнага
святара Няспіскага храма
Каласоўскага - "мы будзем ма-
ліца за вас, будзем маліца".

"Дзяльба кабанчыка" ці "З вясной у адным вагоне"?

Восеню мінулага года

мне патэлефонавала хросная да-
чушка, вясмікласніца Галінка,
і папрасіла падказкі ў напісанні
сачынення-разважання па апа-
вяданні Віктара Карамазава
"Дзяльба кабанчыка". Мы па-
глыбіліся ў вывучэнне тэксту.
У апаўяданні расказваеца пра
зычайны для вясковага жыц-
ця эпізод - дзеці прыехалі ў вёс-
ку да маці "на свежыну". Маці
вырасціла, выпеставала трох
дзяцей: Веру, Ніну і Сцяпану.
Усе яны добра ўладкаваліся,
жывуць у горадзе, не адчуваю-
юць сябе беднікі, а дапамагае
маці толькі адзін Сцяпан. Ад-
наму Сцяпану няёмка, што маці
усё мяся цадзе ім, а сабе нічога
не пакінула.

Апаўяданне выклікала
у меня розныя пачуцці. Пере-
важала абурэнне, навошта га-
радскім дзецям, якія не так час-
та на вёсцы бываюць, чытаць
старонкі з натуралистычным
апісаннем падзелу вантрабоў
кабана, ад якога можа і адвар-
нучыць. Кніга з аднайменнай на-
звай выходзіла ў 1986 годзе,
апавяданне было напісаны яшчэ
раней. Трыццаць гадоў мінула,
змяніўся побыт і светаўспры-
ніцця школьніка сярэдняга
узыду.

Думалася, няхай бы
дзеці пачыталі апаўяданні Ула-
дзіміра Арлова "Мой радавод
да пятага калена..." ці "Мана-
лог святога Пётры" ці адрывак
з кнігі Вольгі Іпатавай "Прад-
слава", "За морам Хвалын-
скім", "Альгердава дзіда".

Але мая Галінка не раз-
губілася: "Ведаеце, у мяне та-
кая думка: кожны чалавек павінен
прыезджаць у тое месца,
дзе ён нарадзіўся, хаця б раз на
год. Нават гэта яго авбаязак -
сустрэцца з роднымі людзьмі,
тэмы, хто ён жыў ці вучыўся."
"Малайчына, Галінка! Так і
напішы ўсім разважанні!"

Сёлета мне патэлефонавала
маці Міхася з той жа про-
сьбай. "Чуещ, на сходзе па-
працілі менавіта бацькоў напі-
саць сачыненне-разважанне па
апавяданні". "А што думае сам
Міхася?" - запыт

Марцін Кухта

Эты тэлефонны званок адбываўся ў мяне ў сакавіку 2010 года. На тым канцы каля апарату чалавек адрэкамендаваўся Аляксандрам, ён працьгаваў мне апошняй вершаваныя не ўміручыя радкі паэта, які нарадзіўся на Беларусі, жыў, вучыўся, працаў у Расіі, памёр і пахаваны на Крымскім падвостраве - Максіма Багдановіча:

Ў краіне светлай, дзе я ўміраю,
У белым доме ля сініх бухты,
Я не самотны, я книгу маю
З друкарні пана

Марціна Кухты.

Далей чалавек папрасіў мяне "расшифраваць" імя і прозвішча друкара з Вільні. З імем я спрабіўся адразу, бо Марцін паходзіць, гэта агульнавядома, ад імя рымскага антычнага бoga вайны - Marsa. На Беларусі яно мае яшчэ размоўны варыянт Мартын і вытворныя формы - Мартунчык, Мартунька, Мартуська, Мартынанька, Мартынка, Мартынчак, Мартынчык, Марцік, Марцінка, Марцінчык, Марцін, Марцісъка... Імяніны (праваслаўныя): 27.04, 25.10; (каталіцкія): 30.01, 13.04, 24.10, 3.11, 11.11, 7.12. Для цікаўных людзей мы таксама скажам, што акрамя іншага гэты бог Mars абараняў мірную працу, а першапачатковая шанаваныя як божества і гадоўлі быдла.

На другое пытанне з-за сваёй недасведчанасці не змог адказаць, папрасіў мне пераваніць праз тыдзень, але званка ад Аляксандра не дачакаўся і па сёння. Праўда, і тады ў вызначаны тэрмін я не змог "раскладзіраваць" прозвішча Кухта. Мне спатрэбілася яшчэ каля 5 гадоў, каб адолець шматлікія слоўнікі, даведнікі, календары, іншую літаратуру, каб даведацца і прыйсці да вытокі, што значыць слова "кухта" і яшчэ адно, якое ідзе ад яго - "кухтаабабівание".

Адразу ж звярнуў ўвагу чытачу, што ў першым выдадзеным прыжыщовым зборніку твораў "Вянок" Максіма Багдановіча было пазначана, што ён аддрукаваны ў друкарні Марціна Куты. Зразумела,

Меморыяльная дошка ў Вільні на будынку, у якім у 1906 - 1921 гадах размяшчалася друкарня Марціна Кукты (ул. Татары, 20)

што гэта звычайная друкарская і карэктарская памылка.

Для сваёй цікаўніцтва вырашыў пагартаць тэлефонны даведнік Баранавіцкай гарадской сеткі за 2006 г. Як аказаўся, у ім прозвішча Кухта вельмі распаўсюджанае і ў горадзе, і ў раёне, што жывуць людзі з гэтым найменнем найболей у Баранавічах, а таксама ў вёсках Адахаўшчына, Наргоня, Вялікая Каўпеніца. Падлясікі, Жамчужны, Малая Каўпеніца, Ніжніе Чэрніхава... Паводле падлікаў розных Кухты мелі тады 45 тэлегонных нумароў.

У адным з замежных даведнікаў-календароў вычытаў: "Сярэдзіна лютага пройдзе - кухтаабабіванне снег з дрэваў на зямлю зваліць. (Кухта - касматы іней.)" (Даеща ў перакладзе на беларускую мову - M.V.)

Можна яшчэ сказаць на нашай мове, што кухта - яшчэ можа быць - калматы (кудлаты) іней; ці як па першым вызначэнні слова - ішэрнъ (тонкі снежны слой, які ўтварае дзякуючы выпарэнню паверхні пры рэзкім пахаладанні)

касматая, (калматая, кудлатая).

Вынік: прозвішча Кухта - старажытнабеларускае, яно ўпэўнена прайшло праз стагодзі, каб быць увекавечаным нашым Максімам Кніжнікам.

Застаецца дадаць, што Марцін Міхайлавіч Кухта (1875 - 1942?) - беларускі выдавец, друкарня ім была заснавана ў 1906 г., менавіта ў ёй выйшаў і першы нумар "Нашай Нівы" (20 (23).11.1906), апублікаваны творы Ф. Багушэвіча, Я. Коласа, Цёткі, К. Буйло:

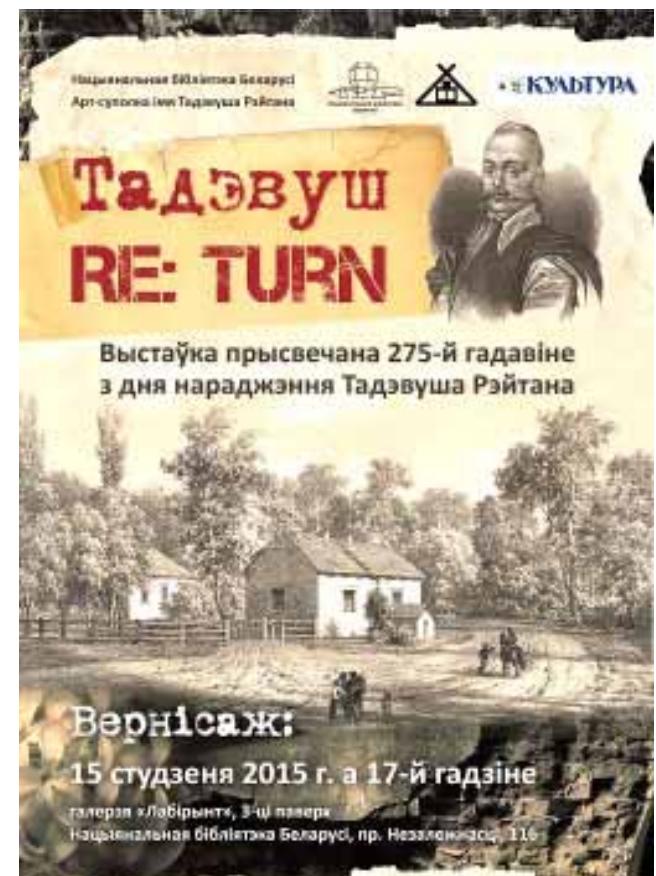
Люблю наш край,
старонку гэтую,
Дзе я радзілася, расла,
Дзе першы раз
спазнала ічасце,
Слязу нядолі праліла.
і іншых.

Мы памятаем Марціна Кухту, яго неацэнены дасюль усім намі ў змрочныя крывававыя часы царскага самаўладзяния подзвіг у імя беларускага слова, літаратуры і гісторыі. У 2015 годзе спаўніцца 140 гадоў з дня яго нараджэння.

Mihail Urynski.

Выставка, прысвеченая Тадэвушу Рэйтану

15 студзеня 2015 г. а 17:00, галерэя "Лабірінт", Нацыянальная Бібліятэка Беларусі, прасп. Незалежнасці, 116, Менск. Тадэвуш RE: turn - выставка прысвеченая 275-й гадавіне з дня нараджэння Тадэвуша Рэйтана

Выставка прысвячаеца памяці Тадэвуша Рэйтана, Вялікага сына беларускай зямлі, Героя з вялікай літаратуры, адно імя якога доўгі час для нашых суайчыннікаў з'яўлялася сінонімам слова "патрыёт". Як вядома, за сваёй кароткае жыццё, Тадэвуш здзейсніў толькі адзін подзвіг, алэ рэжа яго пралунала па ўсім свеце. У 1773 г. , пад час надзвычайнага сойму Рэчы Паспалітай Абодвух Народаў, на які ён быў абраны дэпутатам, Наваградзкага ваяводства ВКЛ, Рэйтан, на чале невялікай па колькасці групы паслоў з беларускіх земляў, выказаў рапушчу нязгоду планам зацвердзіць Першы падзел Рэчы Паспалітай.

Тут, на яго Бацькаўшчыне, асабліва на Наваградчыне, ганарыліся сваім вялікім земляком, нават надавалі шкілам і вуліцам яго імя, усталёўвалі помнікі і памятныя дошкі. Але, пад уплывам падзеі 20 ст., з выхадам на гістарычную сцену новых герояў, пакліканых неабходнасцю часу, пра яго началі забывацца. Тым не менш, з моманту як Рэспубліка Беларусь стала сувэрэнай краінай, руспілів працай гісторыак, літаратараў і мастакоў пачалі "вяртацца на Бацькаўшчыну" нашы славутыя землякі, якія за папярэднія некалькі дзесяткаў гадоў атрымалі трывалыя "замежныя" пашпарты". Так, але не без складанасці, знайшли дарогу да роднага ганака Адам Міцкевіч, Напалеон Орда, Тадэвуш Касцюшко, Станіслаў Манюшка, Уладзіслаў Сыракомля (Людвік Кандратович), і яшчэ шмат хто з не менш вядомых асобаў.

Але, Тадэвушу Рэйтану такой увагі не надалі. Цяжка зразумець, але чалавек, на прыкладзе якога было выхавана шмат пакаленняў патрыётатаў нашай зямлі, які быў апеты Адамам Міцкевічам у "Пане Тадэвушу", якому былі прысвячаны творы Юльяна Урсына Нямцэвіча і Генрыка Жавус-

кага вядомых літаратараў XIX ст., мастакоў віленскай мастацкай школы Францішка Смуглевіча і Людвіка Горварта і іншых, за 23 гады Незалежнасці быў прысвячана толькі тузін артыкулаў. Пісалі аб ім М. Турыянскі, У. Емельянчык, З. Сіцька, С. Чарановіч, У. Арлой, З. Санько і інш. Але, гэтага было яўна недастаткова, каб імя Тадэвуша Рэйтана трывала ўвайшло ў наш айчынны пантэон вялікіх людзей краіны.

Сядзіба Рэйтана, якой пашанцавала непарушна пераходзіць падзеі 19-20 ст. у незалежнай Беларусі прыйшла ў амаль поўны заніпад. Замест меморыяльнага музея адной з самых значных у нашай гісторыі постацей, там вірюць жаны ды гукаюць па начах савы, замест культурнага жыцця - цішынія.

Ладзячы на пачатку 2015 г. мастацкую выставу, прысвяченую Тадэвушу Рэйтану, мы, у 275-ю гадавіну з дня яго нараджэння, аддаем даніну павагі яго подзвігу і яго памяці.

На выставе можна будзе ўбачыць не толькі творы сучасных беларускіх мастакоў - графічны шэраг "Род Рэйтана" перайшла на єўра з "Пагоній"!

З 1 студзеня ў Літве ўведзена агульная валюта Еўрапейскага саюза - єўра. Літва стала 19-м членам зоны єўра. Прэзідэнт краіны Даля Грыбаускайтэ ў навагоднім віншаванні назвала ўвядзенне єўра "магчымасцю расці і быць сучаснай єўрапейскай дзяржавы..." Неўзабаве пасля апоўнечы першыя банкноты єўра з банкамата ў цэнтры Вільні дастаў прэм'ер А. Буткявічус.

- Сімвал літа Пагоні становіцца адным з знакаў сям'і єўра. Рыцар на даспехах з мячом і тарчай будзе адлюты на манетах єўра, - сказаў ён.

Еўрападыў.

Аўтары цалкам адказныя за падбор і дакладнасць прыведзенай інфармацыі

Газета надрукавана ў Лідскай друкарні.

231300, г. Ліда, вул. Ленінская, 23.

Газета падрысана да друку 12.01.2015 г. у 10.00. Замова № 2.

Аб'ём 2 друкаваныя аркушы. Наклад 2000 асобнікаў.

Падпісны індэкс: 63865.

Кошт падпіскі: 1 мес.- 8750 руб., 3 мес.- 26250 руб.

Кошт у розницу: па дамоўленасці.

Заснавальнік:
ТБМ імя Францішка Скарыны.

Пасведчанне аб реєстрацыі № 908 ад 18 снежня 2009 г. выдадзена Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Адрес рэдакцыі:
231293, Лідскі р-н, в. Даліна.

Адрес для паштовых адпраўленняў:
231282, г. Ліда-2, п/с 7.

E-mail: naszaslowa@tut.by

Рэдактар Станіслаў Вацлававіч Суднік

Рэдакцыйная камітэт:
Алена Анісім, Юрась Бабіч, Юля Бажок,
Марыя Баравік, Вінцук Вячорка, Аляксей Карпенка,
Эла Оліна, Ігар Пракаповіч, Аляксей Пяткевіч,
Уладзімір Содаль, Станіслав Суднік, Павел Сцяцко,
Алег Трусаў, Дзяніс Тушынскі, Аляксей Шалахоўскі.
<http://naszaslowa.by/> <http://pawet.net/>
<http://kamunikat.org/> <http://tbm-mova.by/>

